

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418206449
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4418206449.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XX, E. F., proti žalovanému: HANDIMEX-správa bytov, s.r.o., so sídlom Jiráskova 864/29, Nové Zámky, IČO: 44 382 553, o zaplatenie 504 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28. septembra 2021, č. k. 18C/73/2018-319, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 28. septembra 2021, č. k. 18C/73/2018-319, žalobu zamietol. Zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 8b ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestoroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 182/1993 Z. z.“), § 51, § 488, § 494, § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 14. 11. 2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 265,29 eur s príslušenstvom. Uviedla, že žalovaný jej zablokoval a odmietol vyplatiť peniaze za vyúčtovanie za služby za rok 2016 a rok 2017. V priebehu ďalšieho pojednávania žalobkyňa naposledy navrhnutou zmenou petitu svojej žaloby, ktorú zmenu pripustil súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29. 06. 2021 uviedla, že žiada zaplatiť sumu 504 eur a 5 % ročný úrok z omeškania z tejto sumy počnúc od 11. 05. 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) obsiahnutého v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 10. 2020 č. k. 6Co/43/2020-209 sa opätovne zaoberal posúdením súhlasu žalobkyne na vstup do bytu zo dňa 31. 05. 2020 určením o aký záväzkový vzťah malo ísť medzi stranami sporu na základe listiny zo dňa 31. 05. 2010. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie (ktorý vyslovil aj vo svojom prvom rozsudku) medzi žalobkyňou a spoločenstvom vlastníkov bytov vznikol záväzkový vzťah - nepomenovaná zmluva (§ 51 OZ s prihladnutím na § 488 OZ). Žalobkyňa požiadala o meranie hluku v jej byte a výslovne súhlasila s tým, že ak výsledky merania hluku budú v súlade s technickými normami, náklady na meranie bude znášať v plnej výške.

5. Proces uzavretia nepomenovanej zmluvy mal súd prvej inštancie dostatočne preukázaný z výpovede zástupcu žalovaného. Ani žalobkyňa nepoprela, že kvôli tomu, že mala pocit, že v byte je neprímeraný hluk, viackrát iniciovala meranie tohto hluku. Skutočnosť, že žalobkyňa listinu podpísanú dňa 31. 05. 2010 najprv podpísala a potom na ňu dopísala strojom, respektíve ručne ďalší text, nemala na prejav vôle žalobkyne podľa názoru súdu prvej inštancie žiadny význam. Žalobkyňa jednoznačne svojím podpisom potvrdila, že súhlasí s tým, aby sa v jej byte uskutočnilo meranie hluku a že je ochotná uhradiť náklady s tým spojené, ak sa zvýšené hodnoty hluku nepreukážu. Prvoinštančný súd nemal preukázané, že by žalobkyňa dňa 31. 05. 2010 nekonala slobodne a vážne. Žalobkyňa si podľa názoru súdu musela a mala uvedomiť čo podpisuje a následne znášať dôsledky svojho konania.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie jednoznačne preukázané, že meranie hluku v r. 2016 sa uskutočnilo na základe podnetu žalobkyne. Z protokolu o meraní imisii hluku a aj z listu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva vyplýva, že hodnoty hluku namerané v byte žalobkyne neprekračovali prípustné hodnoty.

7. Prvoinštančný súd mal ďalej za preukázané, že v byte žalobkyne sa uskutočnili tri merania hluku, vykonané merania nepreukázali, že hluk v byte spôsobený prevádzkou kotolní bytového domu na ulici C. D. G. XX - XX E. F. prekračuje najvyššiu prípustnú hodnotu pre denný, večerný a nočný čas v zmysle ustanovení vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 549/2007 Z. z.

8. Súd prvej inštancie bol teda toho názoru (tak, ako to uviedol už vo svojom prvom rozhodnutí), že výsledky merania hluku v byte žalobkyne jednoznačne neprekračovali prípustné hodnoty, pričom žalobkyňa by teda mala znášať náklady na meranie hluku tak, ako sa sama zaviazala. Žalovaný preukázateľne zaplatil spoločnosti vykonávajúcej meranie hluku sumu 504 eur. Na základe výsledkov merania hluku a záväzku žalobkyne, ktorý vznikol na základe nepomenovanej zmluvy, žalovaný mal nárok túto sumu od žalobkyne požadovať. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalobkyňa žalovanému uvedenú sumu zaplatila, práve naopak, žalobkyňa nárok žalovaného na vyplatenie dlžnej sumy spochybňovala. Podľa názoru súdu prvej inštancie bola teda pohľadávka žalovaného voči žalobkyne v sume 504 eur spôsobilá na započítanie s pohľadávkami žalobkyne voči žalovanému za preplatky spojené s bývaním.

9. Z vykonaného dokazovania bolo ďalej preukázané, že žalovaný mal voči žalobkyne pohľadávku vo výške 504 eur splatnú dňa 31. 05. 2016. Pohľadávkami žalobkyne voči žalovanému boli jej preplatky za služby spojené s bývaním a správou bytu, ktoré boli splatné do 30 dní, pričom začiatok plynutia tejto lehoty nie je v oznámení vyúčtovania uvedený. Podľa názoru súdu lehota na zaplatenie preplatku začína plynúť dňom doručenia oznámenia vlastníčkovi bytu. Medzi žalobkyňou a žalobcom teda existovali vzájomné pohľadávky, jednalo sa o rovnaký druh plnenia - zaplatenie finančnej sumy a išlo o pohľadávky zo súkromnoprávneho vzťahu (nepomenovaná zmluva, resp. preplatok na službách spojených s bývaním a správou bytu). Zo strany žalovaného bol urobený právny úkon smerujúci k započítaniu v zmysle § 580 OZ.

10. Prejavom smerujúcim k započítaniu pohľadávky zo strany žalovaného je nepochybne oznámenie o započítaní pohľadávok zo dňa 11. 05. 2017 - započítaná pohľadávka vo výške 150,13 eur, oznámenie o započítaní pohľadávok zo dňa 15. 05. 2018 - započítaná pohľadávka vo výške 115,16 eur, oznámenie o započítaní pohľadávok zo dňa 28. 05. 2019 - započítaná pohľadávka vo výške 78,09 eur. Za prejav smerujúci k započítaniu zvyšku pohľadávky žalovaného voči žalobkyne je možno považovať vyhlásenie zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 29. 06. 2021, keď zástupca žalovaného okrem iného uviedol, že suma 504 eur bola započítaná žalobkyne jednostrannými právnymi úkonmi postupne po vyúčtovaní. Týmto spôsobom bola teda započítaná pohľadávka vo výške 95,25 eur (preplatok za rok 2019) a z preplatku za rok 2020 vo výške 122,11 eur bola započítaná pohľadávka vo výške 65,37 eur (122,11 eur - 56,74 eur (suma preplatku vyplatená žalobkyne) = 65,37 eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie teda došlo ku kompenzácii vzájomných pohľadávok žalobkyne a žalovaného v súlade s § 580 OZ.

11. Medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k uzavretiu nepomenovanej zmluvy, na základe ktorej žalovaný vyfakturoval sumu 504 eur, ktorú sumu žalovaný postupne započítaval žalobkyne s preplatkami na službách spojených s bývaním a správou bytu. Súd prvej inštancie s poukazom na uvedené žalobu žalobkyne v plnom rozsahu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP a s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP, žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa (dňa 30. 11. 2021) v znení jeho doplnenia (zo dňa 07. 01. 2023). Uviedla, že nerozumie prečo v zápise o započítaní pohľadávok nie je spomenuté, že ani jeden list nemá spisovú značku. Ďalej vyjadrila nesúhlas so zamietnutím ňou podanej námietky zaujatosti. Uviedla, že dňa 10. 07. 2018 podala na Okresný súd Nové Zámky žiadosť o vydanie platobného rozkazu o vyplatenie nedôvodne zadržaných peňazí. Zhrnula doterajší priebeh konania. Poukázala na skutočnosť, že dňa 05. 04. 2016 bolo uskutočnené prvé meranie hluku v trvaní 10 minút, dňa 06. 04. 2017 druhé meranie a dňa 05. 03. 2017 tretie meranie, pričom sa žiadne meranie nekonalo počas noci a všetky 3 merania považuje za podvod. Na tretie meranie dal pán H. H. I., J. K. písomné nariadenie, aby sa zmerali obe kotolne, pričom toto bolo zamietnuté. V ďalšom poukázala na svoj zlý zdravotný stav a nepriaznivú sociálnu situáciu. Namietala, že kotolňa nie je od 01. 04. 2016 zapnutá, tak ako to tvrdí žalovaný, že žiadna protihluková stena nebola zo strany žalovaného zhotovená, tak ako sľuboval. Namiesto toho bola daná len 5 cm hrubá izolácia z polystyrénu, z uvedeného dôvodu je preto v jej byte väčšia zima ako v iných bytoch. Žiada, aby správca doložil dôkazy preukazujúce skutočnosť, že meranie hluku žiadala žalobkyňa a z akého dôvodu zadržáva jej peniaze. Žalobkyňa v podanom odvolaní poukázala na to, že od 01. 03. 2013 nemá nikto v bytovom dome platnú zmluvu a od rovnakého dátumu ani nikto z bytového domu nedostal hospodárenie s peniazmi FO pri ročnom vyúčtovaní. Je toho názoru, že má nárok na písomné ospravedlnenie vyvesené na nástenke nachádzajúcej sa v bytovom dome po dobu 3 mesiacov. V závere vyjadrila nesúhlas s návrhom žalovaného na pozbavenie svojprávnosti žalobkyne. Žiadala, aby sa vec dôkladne prešetřila.

14. K žalobkyni podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že sa plne pridŕžiava svojich doterajších vyjadrení. Ako správca bytového domu, ani ako osoba nemá žiaden vzťah s prideleným sudcom, nič s ním nikdy nepreberal, ani sa na žalobkyňu dopredu nedohadoval, ani do predmetného konania nijako inak nezasahoval. Uviedol, že obsahom odvolania žalobkyne je, tak ako predtým, znôška klamstiev, výmyslov vznikajúcich len v jej hlave. Nakoľko sa ďalšie vyjadrenia žalobkyne netýkajú merita jej podania, preto, napriek tomu, že k nim má vážne námietky, nebude sa v prebiehajúcom konaní k nim jednotlivito vyjadrovať.

15. Dňa 26. 01. 2024 bolo Najvyšším súdom SR odvolaciemu súdu postúpené podanie žalobkyne zo dňa 29. 12. 2023, v ktorom žalobkyňa v podstatnej miere zopakovala svoje tvrdenia z predchádzajúcich podaní.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok a to zvolením procesného postupu v zmysle § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), následne dospievajúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobkyne je nedôvodné a z toho dôvodu napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, stotožňujúc sa pritom s rozsahom ako aj obsahom odôvodnenia prvoinštančného súdu (§ 387 ods. 2 CSP), na ktoré v ďalšom odkazuje.

17. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa § 53 ods. 1 CSP, námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 8b ods. 1 písm. a/ zák. č. 182/1993 Z. z., pri správe domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy.

Podľa § 8b ods. 1 písm. c/ cit. zákona, pri správe domu je správca povinný zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri vymáhaní škody, ktorá im vznikla činnosťou tretích osôb alebo činnosťou vlastníka bytu alebo nebytového priestoru.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

18. Odvolací súd vychádzajúc zo svojej zákonnej povinnosti skúmať, či odvolaním zo strany žalobkyne napadnutý – zamietajúci rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom výskytom niektorej z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP, v tomto prebiehajúcom odvolacom konaní dospel k záveru, že napadnutý rozsudok ani jednou z procesných väd obsiahnutých v citovanom ustanovení CSP netrpí, a preto ho ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Súd prvej inštancie pri v poradí druhom rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku žalobkyne, pretože jeho prvé zamietajúce rozhodnutie vo veci samej zo dňa 03. 12. 2019 č. k. 18C/73/2018-138 bolo v dôsledku včas podaného odvolania žalobkyňou zrušené uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 10. 2020 č. k. 6Co/43/2020-209 s tým, že daná vec bola konajúcemu súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení špeciálneho právneho predpisu (zák. č. 182/1993 Z. z.), hmotnoprávneho predpisu všeobecnej povahy (OZ) a procesného predpisu všeobecnej povahy (CSP) v rámci bodov 31. až 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Proces hodnotenia dôkazov zrealizovaný súdom prvej inštancie v tomto spore je potrebné považovať za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, čo znamená, že dôkazy na preukázanie skutkových tvrdení strán tohto sporu boli hodnotené konajúcim súdom jednotlivo a zároveň aj v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Prvoinštančný súd pri opätovnom rozhodovaní vo veci samej rešpektoval aj záväzný právny názor odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, tak ako rezultoval zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre o dňa 30. 10. 2020 č. k. 6Co/40/2020-209.

20. Súd prvej inštancie z hľadiska právneho a zároveň aj argumentačného, zdôvodneného v zmysle § 220 ods. 3 CSP dôvodne skonštatoval, že pri zohľadnení princípu zmluvnej autonómie došlo medzi stranami tohto sporu k uzatvoreniu nepomenovanej zmluvy v zmysle § 51 v spojení s § 488 OZ ohľadom merania hluku v byte žalobkyne. S poukazom na závery vykonaného dokazovania bolo následne zo strany tohto súdu správne poukázané na iniciatívu žalobkyne v súvislosti s uzatvorením danej nepomenovanej zmluvy, na základe ktorej sa v byte žalobkyne uskutočnili celkovo tri merania intenzity hluku, ktoré však nepreukázali, že by hluk majúci svoj pôvod v prevádzke kotolne bytového domu na ul. C. D. G. XX L. XX M. E. F. prekročoval najvyššiu prípustnú hodnotu stanovenú vyhl. č. 549/2007 Z. z., Ministerstva zdravotníctva SR, pokiaľ ide o denný, večerný a nočný čas. Vzhľadom na uhradenie sumy 504 eur žalovaným spoločnosťou, ktorá vykonala meranie hluku v byte žalobkyne, vznikla žalovanému voči žalobkyne z uvedeného titulu, t. j. zaplataenia 504 eur vymáhateľná pohľadávka v tejto sume.

21. Na druhej strane súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním oprávnene mal za preukázanú existenciu pohľadávky žalobkyne voči žalovanému v celkovej výške 504 eur vzniklej z titulu preplatkov žalobkyne na poskytnutých službách spojených s bývaním a správou predmetného bytu za obdobie rokov 2017 až 2021.

22. Vzhľadom na existenciu týchto dvoch vzájomných pohľadávok medzi stranami tohto sporu, ktoré sú v rovnakej výške, t. j. 504 eur, týkajú sa rovnakého druhu (finančného plnenia) a sú navzájom započítateľné, súd prvej inštancie pri existencii jednostranných započítavacích prejavov žalovaného v zmysle ich špecifikácie v rámci bodu 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku následne dospel k správne právnemu záveru o nedôvodnosti podanej žaloby žalobkyňou, pretože k zániku vzájomných pohľadávok žalobkyne a žalovaného v prejednávanej veci došlo v súlade s ust. § 580 OZ, t. j. ich vzájomnou kompenzáciou, resp. započítaním.

23. Na margo odvolacej námietky žalobkyne týkajúcej sa nerozhodnutia zo strany súdu prvej inštancie o ňou vznesenej námietke zaujatosti voči vec prejednávajúcemu sudcovi JUDr. Petrovi Rajniakovi odvolací súd poznamenáva, že vychádzajúc z obsahu ust. § 53 ods. 1 a 3 CSP nebol daný dôvod o takto vznesenej námietke zaujatosti rozhodovať, pretože žalobkyňa v nej jednak namietala postup konajúceho sudcu v tomto spore, pričom na takúto námietku súd neprihliada, a takisto predmetná námietka zaujatosti aj v prípade jej dôvodnosti, čo však splnené nebolo, bola podaná zjavne oneskorene po uplynutí sedem dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 1 CSP, pretože námietka zaujatosti žalobkyňou je vypracovaná dňa 24. 07. 2021, pričom účasť vec prejednávajúceho sudcu JUDr. Petra Rajniaka v bližšie vôbec nešpecifikovanej relácii STV pokiaľ ide o jej tému sa mala uskutočniť ešte dňa 21. 10. 2018, t. j. viac ako dva a pol roka pred vznesením danej námietky zaujatosti.

24. Vo vzájomnom kontexte týchto dôvodov odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok a to aj vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalovanému v tomto konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne odvolacie trovy nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s

ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).